

NR 9/2026 STAN NA DZIEŃ 15 WRZEŚNIA 2026 r.

BIULETYN PRAWNY

ZMIANY PRAWNE NA RYNKU FUNDUSZY

BIULETYN PRAWNY

I. Akty prawne dotyczące rynku Funduszy

1. Prawo krajowe

- 1.1. Ustawa z dnia 3 lipca 2026 r. o osobistych kontach inwestycyjnych;
- 1.2. Ustawa z dnia 4 września 2026 r. o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw.

2. Projekty ustaw/rozporządzeń

- 2.1. Projekt ustawy z dnia 21 sierpnia 2026 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne;
- 2.2. Projekt ustawy z dnia 24 sierpnia 2026 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz ustawy – Kodeks postępowania cywilnego
- 2.3. Projekt ustawy o zmianie ustawy o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich oraz niektórych innych ustaw;
- 2.4. Projekt ustawy z dnia 27 sierpnia 2026 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz ustawy o konsumenckiej pożyczce lombardowej;
- 2.5. Projekt Rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 19 sierpnia 2026 r. w sprawie wzorów pełnomocnictwa szczególnego i pełnomocnictwa do doręczeń oraz wzorów zawiadomienia o zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu tych pełnomocnictw;
- 2.6. Projekt Rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 5 sierpnia 2026 r. w sprawie dokonywania przez fundusz inwestycyjny zamknięty lokat, których przedmiotem są instrumenty pochodne oraz niektóre prawa majątkowe;
- 2.7. Projekt Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 września 2026 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2027 r.;
- 2.8. Projekt Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 września 2026 r. w sprawie progów uznania incydentu za poważny;

- 2.9. Projekt Rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 5 sierpnia 2026 r. w sprawie zawierania przez specjalistyczny fundusz inwestycyjny otwarty umów, których przedmiotem są instrumenty pochodne.

3. Komunikaty, wydarzenia i stanowiska organów nadzoru

3.1. Działalność nadzorcza Komisji Nadzoru Finansowego:

- 3.1.1. Dane miesięczne OFE - lipiec 2026 roku;
- 3.1.2. Biuletyn Kwartalny. Rynek OFE 2/2026;
- 3.1.3. Informacje o rynku IKZE według stanu na 30 czerwca 2026 roku;
- 3.1.4. Informacje o rynku IKE według stanu na 30 czerwca 2026 roku;
- 3.1.5. Dane kwartalne TFI - II kwartał 2026 roku.

3.2. PFR Portal PPK: Biuletyn miesięczny Pracowniczych Planów Kapitałowych - nr 58 sierpień 2026.

II. Obszar zmian

1. Prawo krajowe. Nowe przepisy wchodzące w życie.

1.1. Ustawa z dnia 3 lipca 2026 r. o osobistych kontach inwestycyjnych

Status: Wejdzie w życie – 1 stycznia 2027 r.

Źródło: isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20260001098

Ustawa wprowadza od 1 stycznia 2027 r. dobrowolny mechanizm oszczędzania i inwestowania dla osób fizycznych – osobiste konto inwestycyjne (OKI). Jest to odrębny produkt prawny, który łączy preferencję w PIT dla dochodów z aktywów zgromadzonych na koncie z nowym, rocznym podatkiem od wartości tych aktywów.

Kogo dotyczy

Umowę o prowadzenie OKI może zawrzeć wyłącznie osoba fizyczna, która ukończyła 18 lat. Konto jest indywidualne: ustawa nie przewiduje OKI wspólnego, w tym dla małżonków. Ten sam inwestujący może natomiast posiadać więcej niż jedno OKI, także w różnych instytucjach i w różnych formach.

Kto może prowadzić OKI

OKI mogą prowadzić: banki krajowe; podmioty prowadzące działalność maklerską (w tym domy maklerskie, banki krajowe prowadzące działalność maklerską oraz wskazane zagraniczne firmy inwestycyjne działające przez oddział w Polsce); fundusze inwestycyjne; zakłady ubezpieczeń oferujące ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym; a także dobrowolne fundusze emerytalne.

Ustawa zastrzega nazwę „osobiste konto inwestycyjne” oraz skrót „OKI” dla instytucji działających zgodnie z ustawą. Posługiwanie się tą nazwą bez uprawnienia, także w reklamie, jest zagrożone grzywną do 1 000 000 zł, karą pozbawienia wolności do lat 3 albo obiema karami łącznie. (art. 31 ustawy)

Formy konta i aktywa

OKI może przybrać postać wyodrębnionego rachunku bankowego, rachunku papierów wartościowych wraz z rachunkiem pieniężnym, rachunku w ubezpieczeniowym funduszu kapitałowym, zapisu w rejestrze uczestników funduszu inwestycyjnego albo rachunku w dobrowolnym funduszu emerytalnym. Możliwe jest również zawarcie umowy parasolowej z koordynatorem OKI – bankiem krajowym albo podmiotem maklerskim – obejmującej jedną lub kilka oferowanych form konta.

Na OKI mogą być gromadzone m.in. środki pieniężne, skarbowe obligacje oszczędnościowe, jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, jednostki UFK i dobrowolnych funduszy emerytalnych, a także akcje, obligacje, listy zastawne oraz inne instrumenty finansowe notowane na rynku regulowanym albo w alternatywnym systemie obrotu. Ustawa dopuszcza aktywa denominowane w złotych oraz w walutach państw UE, EOG i OECD.

Umowa, wypłaty i transfery

Umowa o prowadzenie OKI może zostać zawarta pisemnie, elektronicznie albo w formie dokumentowej pozwalającej utrwalić treść na trwałym nośniku. Powinna wskazywać koszty obciążające inwestującego, przy czym szczegółowe zasady mogą wynikać także z regulaminu bankowego lub maklerskiego, statutu funduszu albo ogólnych warunków ubezpieczenia.

Inwestujący może wypłacić całość lub część środków bez wymogu osiągnięcia określonego wieku albo zachowania minimalnego okresu oszczędzania. Wypłata transferowa może nastąpić m.in. na inne OKI tego samego inwestującego, a w określonych sytuacjach na jego rachunek papierów wartościowych lub – po śmierci inwestującego – na konto albo rachunek osoby uprawnionej. Termin transferu nie może przekroczyć 14 dni od dyspozycji; instytucja przekazująca musi przekazać dane konieczne dla zachowania ciągłości wyceny i prawidłowego rozliczenia podatkowego.

Opłaty i ochrona inwestującego

Art. 18 ustawy zakazuje pobierania dodatkowych opłat wyłącznie z tytułu wpłaty, wypłaty, wypłaty transferowej, prowadzenia OKI, braku aktywności na koncie lub zawarcia umowy o prowadzenie OKI – poza kosztami i opłatami przewidzianymi w umowie oraz dokumentach właściwych dla danego rodzaju instytucji. Regulacja nie ustanawia zatem całkowitej bezpłatności produktu, lecz ogranicza możliwość nakładania odrębnych opłat za wskazane zdarzenia.

Nadzór nad prowadzeniem OKI sprawuje Komisja Nadzoru Finansowego. Inwestujący i osoby uprawnione zostają objęci pojęciem klienta podmiotu rynku finansowego, a więc mogą korzystać z postępowania reklamacyjnego oraz pomocy Rzecznika Finansowego. W razie likwidacji,

upadłości, restrukturyzacji, cofnięcia zezwolenia lub innych problemów instytucji prowadzącej OKI inwestujący powinien zostać niezwłocznie zawiadomiony; ochrona środków zależy ponadto od rodzaju instytucji i właściwego reżimu sektorowego, w tym BFG albo UFG.

Model podatkowy: zwolnienie dochodów, ale podatek od aktywów

Dochody i przychody osiągnięte z aktywów zgromadzonych na OKI mają być wyłączone z opodatkowania PIT. Ustawa nie pozostawia jednak aktywów całkowicie poza obciążeniem: wprowadza roczny podatek od wartości aktywów zgromadzonych na wszystkich OKI podatnika.

Podatek ma charakter majątkowy, a nie dochodowy. Jest ustalany niezależnie od wyniku inwestycji, dlatego może powstać również wtedy, gdy inwestujący nie sprzedał aktywów, nie otrzymał odsetek ani dywidendy, nie osiągnął zysku, a nawet gdy wartość portfela spadła. Strata na OKI nie będzie stratą podatkową w PIT i nie będzie mogła zostać rozliczona z innymi dochodami kapitałowymi. Informacja o tej zasadzie ma zostać zaakceptowana przez inwestującego w umowie.

Podstawa opodatkowania

Podstawę opodatkowania stanowi suma średnich wartości aktywów zgromadzonych na wszystkich OKI posiadanych przez podatnika w danym roku. Średnia dla każdego konta jest ustalana z uwzględnieniem dziennych wycen aktywów, wpłat oraz liczby dni, w których podatnik posiadał konto.

Instytucje finansowe wyliczą średnie wartości aktywów odrębnie dla trzech grup: aktywów oszczędnościowych objętych limitem 25 000 zł; aktywów inwestycyjnych objętych zwolnieniem w ramach limitu 100 000 zł; oraz aktywów nieobjętych zwolnieniem. Rozdzielenie tych grup ma kluczowe znaczenie dla kalkulacji podstawy opodatkowania przy kilku kontach i różnym składzie portfela.

Limity zwolnienia

Ustawa przewiduje łączny limit zwolnienia do 100 000 zł średniej wartości kwalifikowanych aktywów. W jego ramach dla aktywów oszczędnościowych przewidziano podlimit 25 000 zł. Nie jest to dodatkowe zwolnienie ponad 100 000 zł: inwestor może wykorzystać cały limit na kwalifikowane aktywa inwestycyjne albo połączyć do 25 000 zł kwalifikowanych aktywów oszczędnościowych z maksymalnie 75 000 zł kwalifikowanych aktywów inwestycyjnych.

Do aktywów oszczędnościowych objętych podlimitem należą przede wszystkim środki na rachunkach bankowych w złotych, skarbowe obligacje oszczędnościowe, bony skarbowe oraz wskazane produkty zbiorowego inwestowania o najniższym poziomie ryzyka. Do aktywów inwestycyjnych objętych zwolnieniem mogą należeć m.in. akcje polskich spółek, prawa do akcji i prawa poboru, obligacje i listy zastawne w złotych, a także jednostki funduszy inwestycyjnych, funduszy emerytalnych i UFK – pod warunkiem spełnienia ustawowych kryteriów dotyczących polityki inwestycyjnej i udziału kwalifikowanych aktywów.

Od 2030 r. limity zwolnienia mają być corocznie waloryzowane według wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych za pierwsze trzy kwartały poprzedniego roku. Pierwsze obwieszczenie o zwaloryzowanych limitach ma zostać wydane do 30 listopada 2029 r.

Stawka podatku

Roczna stawka ma wynosić 19% stopy referencyjnej NBP obowiązującej 31 października roku poprzedzającego rok podatkowy, z gwarantowanym minimum 0,1%. Wynik będzie zaokrąglany w dół do dwóch miejsc po przecinku, a minister właściwy do spraw finansów publicznych ma ogłaszać stawkę do 30 listopada roku poprzedzającego rok podatkowy.

Dla 2027 r. przewidziano epizodyczną stawkę 0,85%, odpowiadającą 19% stopy referencyjnej NBP wynoszącej 4,5%. Podatek stanowi w całości dochód budżetu państwa; jednostki samorządu terytorialnego nie uczestniczą w tym dochodzie.

Obowiązki instytucji finansowych

Instytucje prowadzące OKI będą przekazywać KNF informacje półroczne i roczne, obejmujące w szczególności liczbę prowadzonych oraz nowo otwartych kont, wartość zgromadzonych aktywów, wartość wpłat, wypłat i wypłat transferowych, a także strukturę wieku i płci inwestujących. KNF będzie publikować zbiorcze informacje na swojej stronie internetowej.

Do końca lutego roku następującego po roku podatkowym instytucja ma przekazać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego elektroniczną informację o prowadzonym OKI, w tym o średniej wartości aktywów z podziałem na grupy podatkowe. Obowiązek ten wymaga wdrożenia mechanizmu codziennej wyceny, poprawnej klasyfikacji aktywów oraz wymiany danych przy transferze konta.

Obowiązki podatnika i terminy

Informacje przekazane przez instytucje oraz sporządzone na ich podstawie zeznanie mają być dostępne dla inwestującego na koncie w e-Urzędzie Skarbowym. Podatnik będzie składać zeznanie wyłącznie elektronicznie, za pośrednictwem e-Urzędu Skarbowego, od 15 marca do 31 maja roku następującego po roku podatkowym. W tym samym terminie – do 31 maja – należy zapłacić podatek.

Wejście w życie

Pierwszy rok funkcjonowania OKI będzie jednocześnie pierwszym rokiem stosowania epizodycznej stawki podatku w wysokości 0,85%.

1.2.Ustawa z dnia 4 września 2026 r. o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw

Status: Przekazano Prezydentowi do podpisu – 4 września 2026 r.

Źródło:

sejm.gov.pl/sejm10.nsf/PrzebiegProc.xsp?id=F9ABE2A77BB4D390C1258E19003223AC

Projekt nowelizuje ustawę o świadczeniu usług drogą elektroniczną i ma zapewnić krajowe egzekwowanie rozporządzenia (UE) 2022/2065 – aktu o usługach cyfrowych (DSA). DSA obowiązuje bezpośrednio. Polska nowelizacja nie ustanawia nowych obowiązków materialnych dla dostawców usług pośrednich, lecz tworzy krajowy system nadzoru i egzekwowania.

1. Kogo dotyczy regulacja

Projekt obejmuje dostawców usług pośrednich w rozumieniu art. 3 lit. g DSA, w tym:

- dostawców usług zwykłego przekazu,

Zwykły przekaz obejmuje transmisję informacji w sieci telekomunikacyjnej lub zapewnianie dostępu do internetu.

- cachingu,

Caching polega na automatycznym, pośrednim i krótkotrwałym przechowywaniu danych dla przyspieszenia dostępu.

- hostingu.

Hosting to przechowywanie informacji dostarczonych przez odbiorcę na jego żądanie; jego podzbiorem są platformy internetowe.

Ustawa o świadczeniu usług drogą elektroniczną ma posługiwać się także definicjami:

- platformy internetowej,
- wyszukiwarki internetowej,
- nielegalnych treści oraz
- dostawcy bardzo dużej platformy internetowej albo bardzo dużej wyszukiwarki (art. 1 pkt 3 projektu – nowe definicje w art. 2).

Bardzo duże platformy internetowe i bardzo duże wyszukiwarki (VLOP/VLOSE) są podmiotami wyznaczanymi decyzją Komisji Europejskiej; w uzasadnieniu wskazano próg ponad 45 mln średnich aktywnych odbiorców miesięcznie w Unii. Zakres obejmuje również przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczących usługi telekomunikacyjne w odniesieniu do nowych rozdziałów 4a–4f ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Wynika to wprost z projektowanego art. 3 ust. 2 tej ustawy, dodawanego przez art. 1 pkt 4 projektu.

2. Jakie obowiązki będą egzekwowane

Wspólne obowiązki dostawców usług pośrednich wynikają z DSA, a w szczególności z art. 11–15 tego rozporządzenia. Obejmują one wyznaczenie pojedynczego punktu kontaktowego dla organów (art. 11 DSA), punktu kontaktowego dla odbiorców usług (art. 12 DSA), ewentualne ustanowienie

przedstawiciela prawnego w Unii przez dostawcę spoza UE oferującego usługi w Unii (art. 13 DSA), przejrzyste warunki korzystania z usługi i zasady moderacji (art. 14 DSA), a także sprawozdawczość z moderowania treści (art. 15 DSA).

Dostawcy hostingu powinni w szczególności zapewnić mechanizm zgłaszania nielegalnych treści zgodny z art. 16 DSA. Zgłoszenie powinno umożliwiać zidentyfikowanie treści, wskazywać przyczynę jej rzekomej nielegalności, zawierać dane zgłaszającego oraz oświadczenie o działaniu w dobrej wierze. Po otrzymaniu zgłoszenia dostawca ma je rozpatrzyć terminowo, starannie, obiektywnie i bez arbitralności, a następnie poinformować zgłaszającego o rozstrzygnięciu oraz dostępnych środkach odwoławczych.

Platformy internetowe podlegają szerszemu reżimowi DSA, w tym obowiązkowi zapewnienia wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg na decyzje moderacyjne (art. 20 DSA), możliwości pozasądowego rozstrzygania sporów (art. 21 DSA), priorytetowego traktowania zgłoszeń zaufanych podmiotów sygnalizujących (art. 22 DSA) oraz przeciwdziałania nadużywaniu mechanizmów zgłoszeń i skarg (art. 23 DSA). Dodatkowe obowiązki obejmują sprawozdawczość i bazę uzasadnień decyzji moderacyjnych (art. 24 DSA), przejrzystość reklam (art. 26 DSA) oraz zakaz reklamy opartej na profilowaniu wobec małoletnich, gdy platforma wie z wystarczającą pewnością, że odbiorcą jest małoletni (art. 28 DSA).

Platformy umożliwiające konsumentom zawieranie umów na odległość z przedsiębiorcami – w praktyce przede wszystkim marketplace’y – muszą dodatkowo identyfikować przedsiębiorców korzystających z usługi (art. 30 DSA), zapewnić przekazywanie konsumentom informacji o produkcie lub usłudze (art. 31 DSA) oraz, w określonych sytuacjach, informować konsumentów o nielegalnych produktach lub usługach (art. 32 DSA).

3. Organy właściwe w Polsce (art. 15a–15e projektu)

Projektowany art. 15a–15e ustawy dzieli właściwość między trzy organy. Prezes UOKiK ma być właściwy w sprawach naruszeń przez platformy obowiązków z rozdziału III sekcji 4 DSA, a także innych naruszeń DSA skutkujących naruszeniem interesów konsumentów. Przewodniczący KRRiT ma prowadzić sprawy dotyczące platform udostępniania wideo, z wyjątkiem spraw należących do zakresu sekcji 4 rozdziału III DSA. Prezes UKE ma być właściwy w pozostałych sprawach.

4. Nowe krajowe procedury DSA

Projekt tworzy procedurę certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów, o których mowa w art. 21 DSA. Certyfikacji ma dokonywać Prezes UKE na 5 lat (projektowany art. 22a). Wniosek składa się elektronicznie i podpisuje podpisem kwalifikowanym, osobistym albo zaufanym; należy wskazać obszar specjalizacji i języki, w których organ będzie rozstrzygał sprawy (art. 22b). Termin rozpatrzenia wynosi do 2 miesięcy, a braki trzeba uzupełnić w ciągu 7 dni (art. 22d). Certyfikowany organ składa coroczne sprawozdanie do 31 marca (art. 22m).

Prezes UKE ma również przyznawać status zaufanego podmiotu sygnalizującego na zasadach z art. 22 DSA (projektowany art. 22n). Wnioskodawca musi wykazać szczególną wiedzę ekspercką i kompetencje w dziedzinie wykrywania, identyfikowania i zgłaszania nielegalnych treści; wymagane są też warunki z art. 22 ust. 2 DSA. Termin rozpatrzenia wniosku to do 2 miesięcy,

a braki należy usunąć w ciągu 7 dni (art. 22o i 22q). Status może zostać zawieszony w przypadku z art. 22 ust. 6 DSA, a następnie cofnięty, gdy warunki przestaną być spełniane (art. 22u–22v).

Od strony praktycznej status zaufanego podmiotu sygnalizującego oznacza dla platform konieczność priorytetowego rozpatrywania jego zgłoszeń zgodnie z art. 22 ust. 1 DSA. Priorytet nie zwalnia jednak platformy z samodzielnej, rzetelnej oceny zgłoszenia i nie oznacza automatycznego usunięcia zgłoszonej treści.

Projektowany art. 22x przewiduje także przyznawanie przez Prezesa UAE statusu zweryfikowanego badacza dla celów dostępu do danych z art. 40 ust. 4 DSA. Wniosek ma dotyczyć konkretnych badań; musi obejmować m.in. informacje o zabezpieczeniach technicznych i organizacyjnych chroniących dane oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków z art. 40 ust. 8 DSA (art. 22y). Prezes UAE przeprowadza test proporcjonalności dostępu do danych (art. 22z), a dostawca VLOP lub VLOSE może wnioskować o zmianę zakresu, warunków lub sposobu dostępu (art. 22zd).

5. Skarga na dostawcę i postępowanie organu

Usługobiorca oraz inne podmioty wskazane w art. 53 DSA będą mogli wnieść elektroniczną skargę do koordynatora do spraw usług cyfrowych na dostawcę usługi pośredniej (projektowany art. 22zh). Skarga musi wskazywać dostawcę i usługę, opisywać stan faktyczny, określać naruszony obowiązek DSA wraz z podstawą prawną, uprawdopodobniać naruszenie oraz identyfikować skarżącego. Należy dołączyć dowody, w szczególności zrzuty ekranu, nagrania, dokumenty albo inne materiały potwierdzające zarzut.

Projekt rozróżnia postępowanie wyjaśniające oraz postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków DSA (art. 22zi). Postępowanie wyjaśniające organ wszczyna z urzędu, jeżeli okoliczności wskazują na możliwość naruszenia; ma ono ustalić, czy istnieją podstawy do wszczęcia właściwego postępowania naruszeniowego (art. 22zj). Co do zasady może ono trwać do 4 miesięcy, a w sprawie szczególnie skomplikowanej – do 5 miesięcy. Postępowanie naruszeniowe jest również wszczynane z urzędu (art. 22zk).

W toku postępowania naruszeniowego właściwy organ może przeprowadzić kontrolę w zakresie sprawy (art. 22zl). Kontrolę prowadzi upoważniony pracownik organu, a w określonych przypadkach mogą w niej uczestniczyć pracownik koordynatora z innego państwa UE lub osoba posiadająca wiadomości specjalne (art. 22zm). Projekt dopuszcza też prowadzenie kontroli zdalnie, jeśli usprawni to jej przebieg albo przemawia za tym charakter działalności kontrolowanego (art. 22zs).

Uprawnienia kontrolne są szerokie. Obejmują wstęp do pomieszczeń w dniach i godzinach pracy, żądanie akt, dokumentów, korespondencji e-mail, nośników danych, urządzeń, systemów i baz danych, sporządzanie kopii i zestawień, przetwarzanie danych osobowych niezbędnych dla kontroli oraz żądanie ustnych lub pisemnych wyjaśnień od pracowników (art. 22zo). Organ może korzystać z pomocy Policji dla zapewnienia porządku i bezpieczeństwa oraz NASK-PIB przy ustalaniu stanu faktycznego z zakresu bezpieczeństwa korzystania z sieci komputerowych (art. 22zp).

Podmiot kontrolowany musi udzielić niezbędnych informacji, zapewnić warunki sprawnej kontroli, umożliwić wejście do pomieszczeń, udostępnić dokumenty i inne dowody oraz zapewnić dostęp do nośników, urządzeń, systemów i baz danych – w tym do korespondencji e-mail – w zakresie informacji objętych kontrolą (art. 22zq). Do protokołu kontroli można wnieść zastrzeżenia w terminie 14 dni od jego doręczenia (art. 22zu).

Projekt chroni tajemnicę przedsiębiorstwa i inne informacje prawnie chronione uzyskane w kontroli (art. 22zv). Przewiduje również ochronę komunikacji z niezależnym adwokatem, radcą prawnym lub uprawnionym prawnikiem zagranicznym, jeżeli została wytworzona dla realizacji prawa do uzyskania ochrony prawnej w sprawie objętej postępowaniem. Podmiot kontrolowany ma jednak obowiązek wykazać, że dokumenty spełniają przesłanki tej ochrony (art. 22zw).

6. Sankcje, nakazy i ryzyko

Za naruszenie obowiązków DSA dostawcy usług pośrednich może zostać nałożona administracyjna kara pieniężna do 6% światowego obrotu z poprzedniego roku obrotowego. Okresowa kara pieniężna może wynieść do 5% średniego dziennego obrotu lub dochodu z poprzedniego roku obrotowego za każdy dzień opóźnienia. Za naruszenie obowiązków związanych z żdaniami organu, przekazywaniem informacji, dostępem do danych lub kontrolą przewidziano karę do 1% rocznego dochodu albo światowego obrotu z poprzedniego roku obrotowego.

W sytuacji ciężkiego, nadal trwającego naruszenia, które wyrządza poważne szkody i wiąże się z przestępstwem zagrażającym życiu lub bezpieczeństwu osób, DSA pozwala po wcześniejszym wykorzystaniu środków wobec dostawcy wystąpić do sądu o czasowe ograniczenie dostępu odbiorców do usługi, a gdy technicznie nie jest to możliwe – do interfejsu internetowego.

Planowane wejście ustawy w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

2. Projekty ustaw/rozporządzeń.

2.1. Projekt ustawy z dnia 21 sierpnia 2026 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne

Status: Opiniowanie – 21 sierpnia 2026 r.

Źródło: legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12413754/katalog/13222352#13222352

Nowelizacja zakłada następujące zmiany:

CIT – nowa stawka 22% dla największych podatników

Podstawa prawna: art. 2 pkt 1 lit. a projektu, dodający art. 19 ust. 1 pkt 6 ustawy o CIT.

Stawka 22% ma dotyczyć podatników, u których przychód uzyskany w roku podatkowym bezpośrednio poprzedzającym dany rok podatkowy przekroczył równowartość 50 mln euro, przeliczoną według średniego kursu euro NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedniego roku

podatkowego. Nowa stawka została zastrzeżona wobec art. 19 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o CIT. Oznacza to, że projektowana stawka 22% nie ma zastępować szczególnych stawek dotyczących określonych instytucji finansowych, w tym banków krajowych, banków zagranicznych, instytucji kredytowych, banków spółdzielczych i SKOK-ów.

CIT – grupy kapitałowe i uproszczone zaliczki

Podstawy prawne: art. 2 pkt 1 lit. b i c projektu, dodający art. 19 ust. 1g ustawy o CIT, oraz art. 2 pkt 2 projektu, dodający art. 25 ust. 6c ustawy o CIT.

Stawka 22% ma być stosowana również do podatników będących jednostkami składowymi grup krajowych lub międzynarodowych w rozumieniu ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych, w roku, w którym mają zastosowanie przepisy tej ustawy. Rozwiązanie ma ograniczać ryzyko unikania wyższej stawki przez rozdzielanie działalności pomiędzy podmioty grupy.

Podatnicy objęci art. 19 ust. 1 pkt 6 ustawy o CIT, którzy wpłacają zaliczki w formie uproszczonej, mają podwyższać kwotę takiej zaliczki o 15,8%, jeżeli ustalają ją na podstawie podatku należnego z roku, w którym stosowali stawkę 19%. Celem jest ograniczenie niedopłaty podatku przy rozliczeniu rocznym.

CIT – przepis przejściowy dla nietypowego roku podatkowego

Podstawa prawna: art. 6 projektu.

Podatnicy, których rok podatkowy rozpoczął się przed 1 stycznia 2027 r. i zakończy się po 31 grudnia 2026 r., stosują do końca tego roku podatkowego dotychczasowe przepisy ustawy o CIT. Nowa stawka 22% nie obejmie więc automatycznie trwającego roku podatkowego rozpoczętego przed 2027 r.

Ryczałt – obniżenie limitu uprawniającego do wyboru formy opodatkowania

Podstawa prawna: art. 3 pkt 1 projektu, zmieniający art. 6 ust. 4 pkt 1 lit. a i b oraz art. 6 ust. 6 ustawy o ryczałcie.

Limit przychodów warunkujący możliwość wyboru lub kontynuowania opodatkowania ryczałtem ma zostać obniżony z 2 000 000 euro do 250 000 euro. Podatnik, który przekroczy ten limit w trakcie roku, ma co do zasady utracić prawo do ryczałtu od następnego roku podatkowego, a nie wstecz za rok przekroczenia.

Ryczałt – stawka 17% od nadwyżki ponad 300 000 euro

Podstawa prawna: art. 3 pkt 2 projektu, zmieniający art. 12 ust. 1 pkt 1 oraz dodający art. 12 ust. 15 ustawy o ryczałcie.

Niezależnie od obniżenia limitu uprawniającego do ryczałtu projekt przewiduje odrębny próg 300 000 euro. Nadwyżka przychodów ponad tę kwotę, należących do kategorii wskazanych w art. 12 ust. 1 pkt 1 lit. b, ma być opodatkowana stawką 17%. Zgodnie z art. 12 ust. 15 w odniesieniu do

tej nadwyżki nie stosuje się pozostałych stawek wymienionych w art. 12 ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2–3, pkt 4 lit. b–g oraz pkt 5–7.

W praktyce należy zatem monitorować osobno: przychody od 250 000 euro, które mogą decydować o prawie do ryczału w kolejnym roku, oraz przychody od 300 000 euro, które mogą powodować zastosowanie stawki 17% do nadwyżki w bieżącym roku.

Terminy zastosowania zmian

Podstawy prawne: art. 5 i art. 7 projektu.

- art. 27 ust. 1 oraz art. 32 ust. 2 i 3 ustawy o PIT, w nowym brzmieniu, mają być stosowane do dochodów uzyskanych od 1 stycznia 2027 r.;
- art. 12 ust. 1 i 15 ustawy o ryczałcie, w nowym brzmieniu, ma być stosowany do przychodów uzyskanych od 1 stycznia 2027 r.;
- art. 30h ust. 1 ustawy o PIT, dotyczący stawki daniny solidarnościowej, ma być stosowany po raz pierwszy do daniny z terminem zapłaty 2 maja 2028 r.;
- zastosowanie zmian w skali PIT jest warunkowe: art. 5 ust. 2 uzależnia je od wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2027 r. przepisów finansujących te rozwiązania, w tym nowych regulacji CIT i ryczału.

Planowane wejście ustawy w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

2.2. Projekt ustawy z dnia 24 sierpnia 2026 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz ustawy – Kodeks postępowania cywilnego

Status: Opiniowanie – 8 września 2026 r.

Źródło: legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12414306/katalog/13225093#13225093

Projekt wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2853 z dnia 23 października 2024 r. w sprawie odpowiedzialności za produkty wadliwe i uchylenia dyrektywy Rady 85/374/EWG.

Co obejmie nowelizacja?

- odpowiedzialność za produkt obejmie wprost oprogramowanie, cyfrowe pliki produkcyjne, energię elektryczną i zwierzęta – art. 449¹³ § 1 projektu Kodeksu cywilnego;
- uwzględnione zostaną aktualizacje, modernizacje, integracja komponentów i możliwość nabywania przez produkt nowych właściwości po wprowadzeniu do obrotu – art. 449¹³ § 4–5 i art. 449¹⁴ § 2 pkt 6–7;
- krąg potencjalnie odpowiedzialnych podmiotów obejmie m.in. podmiot dokonujący istotnej modyfikacji, dostawcę wadliwego komponentu, dostawcę usług realizacji zamówień oraz – w określonych przypadkach – operatora platformy internetowej – art. 449¹⁶–449¹⁹;

Odpowiedzialność **dystrybutora i operatora platformy internetowej** będzie subsydiarna i powstanie w szczególności wtedy, gdy nie zostanie wskazany podmiot odpowiedzialny z siedzibą w UE w terminie miesiąca od wezwania – art. 449¹⁹. Operator platformy będzie objęty tą regulacją, jeżeli sposób prezentacji produktu może wywołać u przeciętnego konsumenta przekonanie, że produkt dostarcza sam operator albo podmiot działający z jego upoważnienia lub pod jego kontrolą.

- poszkodowany uzyska szczególne uprawnienia do żądania wyjawienia lub wydania dowodów, a sąd będzie mógł zastosować ułatwienia dowodowe – art. 479¹³⁰–479¹³⁵ projektu Kodeksu postępowania cywilnego.

Planowane wejście ustawy w życie z dniem 9 grudnia 2026 r.

2.3. Projekt ustawy o zmianie ustawy o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich oraz niektórych innych ustaw

Status: Publikacja założeń na stronie KPRM – 1 września 2026 r.

Źródło: www.gov.pl/web/premier/projekt-ustawy-o-zmianie-ustawy-o-pozasadowym-rozwiazywaniu-sporow-konsumenckich-oraz-niektorych-innych-ustaw2

Unia Europejska przyjęła Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/2647 z 16 grudnia 2025 r., która ma unowocześnić i zwiększyć skuteczność pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich (ADR). Polska będzie musiała wdrożyć jej rozwiązania do 20 marca 2028 r., a nowe przepisy mają być stosowane od 20 września 2028 r.

Co obejmie nowelizacja?

Projektowane zmiany mają dotyczyć przede wszystkim ustawy z 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich, a także przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów oraz wybranych ustaw sektorowych. Zasadniczo chodzi o punktową implementację dyrektywy, bez tworzenia nowej, odrębnej ustawy.

1. Szerszy zakres spraw konsumenckich

ADR ma obejmować również spory dotyczące obowiązków przedsiębiorcy na etapie poprzedzającym zawarcie umowy, jeżeli ostatecznie umowa została zawarta. Regulacja zostanie wyraźniej dostosowana do umów o dostarczanie treści cyfrowych i usług cyfrowych, w tym umów, w których konsument przekazuje lub zobowiązuje się przekazać dane osobowe w zamian za treść albo usługę cyfrową.

2. Spory z przedsiębiorcami spoza Unii Europejskiej

Konsument ma uzyskać dostęp do ADR także w sporach z przedsiębiorcą z państwa trzeciego, jeżeli przedsiębiorca kieruje działalność do konsumentów w Unii Europejskiej. Wszczęcie takiego

postępowania będzie wymagało wspólnego wniosku konsumenta i przedsiębiorcy. Udział przedsiębiorcy spoza UE pozostanie dobrowolny.

3. Większa przejrzystość procedury i kontrola człowieka

Podmiot ADR będzie musiał z wyprzedzeniem, jasno i łatwo dostępne poinformować strony o stosowaniu systemów zautomatyzowanych w procesie decyzyjnym. Strona będzie mogła zażądać kontroli wyniku przez osobę fizyczną spełniającą wymagania kompetencyjne stawiane osobom prowadzącym postępowania ADR.

Podmioty ADR mają również uzyskać możliwość łącznego rozpoznawania podobnych spraw. Konsument będzie musiał zostać o tym poinformowany, a brak jego zgody ma oznaczać dalsze rozpoznawanie sprawy w dotychczasowym trybie.

4. Odpowiedź przedsiębiorcy na zapytanie o udział w ADR

Jeżeli udział przedsiębiorcy w ADR nie jest obowiązkowy i nie wynika już z umowy, podmiot ADR będzie mógł zwrócić się do przedsiębiorcy o potwierdzenie, czy zamierza on uczestniczyć w postępowaniu. Przedsiębiorca będzie miał co do zasady 20 dni roboczych na odpowiedź, a w sprawach złożonych lub w wyjątkowych okolicznościach termin będzie mógł zostać wydłużony maksymalnie do 30 dni.

Obowiązek odpowiedzi nie będzie naruszał dobrowolności udziału w ADR. Zgodnie z planowanym rozwiązaniem brak odpowiedzi w terminie może skutkować pozostawieniem wniosku bez rozpoznania przez podmiot ADR.

5. Kompetencje personelu podmiotów ADR

Osoby prowadzące sprawy transgraniczne, w tym sprawy łączone, będą musiały posiadać odpowiednią wiedzę z zakresu prawa prywatnego międzynarodowego. Podmioty ADR będą zobowiązane do zapewnienia personelowi niezbędnych szkoleń.

6. Wsparcie w sporach transgranicznych

Rozszerzone zostaną zadania punktu kontaktowego ADR działającego przy Prezesie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pomoc będzie mogła obejmować zarówno konsumentów, jak i przedsiębiorców, między innymi przy złożeniu wniosku, skompletowaniu dokumentów, wyjaśnieniu procedury, przekazaniu informacji ogólnych o prawach oraz wykorzystaniu maszynowego tłumaczenia dokumentów lub informacji.

Punkt kontaktowy ma również informować konsumenta o innych sposobach dochodzenia roszczeń, jeżeli sporu nie można rozstrzygnąć w ADR.

7. Mniej obciążeń sprawozdawczych i nowe działania promocyjne

Ograniczone zostaną wybrane obowiązki sprawozdawcze podmiotów ADR, w tym obowiązek raportowania współpracy w ramach sieci podmiotów ADR. Jednocześnie Prezes UOKiK ma uzyskać podstawę do publikowania informacji o przedsiębiorcach uczestniczących w ADR lub

wykonujących wydane rozstrzygnięcia, na zasadzie braku sprzeciwu zainteresowanego przedsiębiorcy.

8. Podpis pod wnioskiem ADR

Projektowane zmiany krajowe mają także doprecyzować, jakie formy podpisu mogą być akceptowane pod wnioskiem o wszczęcie postępowania ADR. Chodzi w szczególności o usunięcie rozbieżności praktycznych i wyraźne potwierdzenie możliwości stosowania uproszczonych form identyfikacji w postępowaniach elektronicznych. Ten element nie wynika bezpośrednio z dyrektywy, lecz jest krajowym uzupełnieniem projektowanej nowelizacji.

Planowany termin przyjęcia projektu przez RM: I kwartał 2027 r.

2.4. Projekt ustawy z dnia 27 sierpnia 2026 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz ustawy o konsumenckiej pożyczce lombardowej

Status: Opiniowanie – 10 września 2026 r.

Źródło: legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12414453

Projekt wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/267, wprowadza nowe obowiązki wynikające przede wszystkim dla przedsiębiorców oferujących konsumentom na odległość usługi bankowe, kredytowe, ubezpieczeniowe, emerytalne, inwestycyjne lub płatnicze. Najważniejsze zmiany obejmują: bezpłatne wyjaśnienia przed zawarciem umowy, możliwość żądania interwencji człowieka przy automatycznym udzielaniu wyjaśnień, elektroniczną funkcję odstąpienia od umowy, zakaz manipulacyjnych interfejsów internetowych oraz nowe zasady przekazywania informacji i dokumentowania wykonania obowiązków.

Nowy i doprecyzowany zakres regulacji

Projekt dodaje w art. 2 ustawy o prawach konsumenta definicję „usługi finansowej” oraz „umowy ramowej” – art. 1 pkt 2 projektu. Usługa finansowa obejmie usługę o charakterze bankowym, kredytowym, ubezpieczeniowym, emerytalnym, inwestycyjnym lub płatniczym.

Projektowany art. 2a UPK określi, które przepisy ustawy stosuje się do umów o usługi finansowe zawieranych na odległość, a projektowany art. 2b UPK ureguluje stosowanie przepisów do umów ramowych oraz kolejnych czynności tego samego rodzaju. W przypadku powtarzalnych czynności obowiązki informacyjne i wyjaśniające co do zasady mają być wykonywane przy pierwszej czynności, a po rocznej przerwie – ponownie.

Bezpłatne wyjaśnienia przed zawarciem umowy

Projektowany art. 39a UPK nakłada na przedsiębiorcę obowiązek bezpłatnego udzielenia konsumentowi wyjaśnień dotyczących proponowanej usługi finansowej i usług dodatkowych. Wyjaśnienia mają umożliwić ocenę, czy usługa odpowiada potrzebom i sytuacji finansowej konsumenta.

Wyjaśnienia obejmą informacje wymagane przed zawarciem umowy, główne cechy usług dodatkowych, skutki zawarcia umowy i zalegania z płatnościami oraz możliwość, warunki i skutki odstąpienia od umowy dodatkowej lub jej rozwiązania. Podstawą jest art. 1 pkt 9 projektu, dodający art. 39a UPK.

Automatyzacja i prawo do kontaktu z człowiekiem

Jeżeli przedsiębiorca korzysta przy udzielaniu wyjaśnień z automatycznego podejmowania decyzji, konsument będzie mógł żądać bezpłatnej interwencji człowieka. Uprawnienie będzie przysługiwało przed zawarciem umowy, a w uzasadnionych przypadkach także po jej zawarciu, np. przy przedłużeniu umowy lub żądaniu dodatkowych wyjaśnień – art. 39a ust. 3 UPK w brzmieniu projektowanym przez art. 1 pkt 9 projektu.

Funkcja odstąpienia od umowy online

Projektowane art. 30a i 30b UPK, dodawane przez art. 1 pkt 7 projektu, wprowadzają funkcję odstąpienia od umowy dla umów zawieranych na odległość za pośrednictwem interfejsu internetowego, w tym strony internetowej lub aplikacji.

- funkcja ma być dostępna co najmniej w tym interfejsie, za pomocą którego zawarto umowę;
- ma być wyróżniona, łatwo dostępna i dostępna przez cały okres, w którym konsument może odstąpić od umowy;
- ma umożliwiać wskazanie danych konsumenta, identyfikacji umowy oraz środka komunikacji do potwierdzenia;
- złożenie oświadczenia ma wymagać odrębnego potwierdzenia, oznaczonego np. słowami „potwierdź odstąpienie od umowy”;
- przedsiębiorca ma niezwłocznie przekazać na trwałym nośniku potwierdzenie otrzymania oświadczenia, z jego treścią oraz datą i godziną złożenia.

Obowiązek opisanie istnienia i umiejscowienia funkcji w informacji przedkontraktowej wynika również z projektowanych zmian art. 12 ust. 1 pkt 9 i art. 39 ust. 1 UPK – art. 1 pkt 5 i pkt 8 projektu. Funkcja odstąpienia ma dotyczyć wszystkich umów zawieranych na odległość przez interfejs internetowy, nie tylko umów o usługi finansowe.

Zakaz dark patterns przy usługach finansowych

Projektowany art. 42a UPK, dodawany przez art. 1 pkt 12 projektu, zakazuje projektowania, organizowania, obsługi lub wykorzystywania interfejsu internetowego w sposób wprowadzający konsumenta w błąd, manipulujący nim albo istotnie ograniczający jego zdolność do podjęcia wolnej i świadomej decyzji przy zawieraniu na odległość umowy o usługę finansową.

W szczególności zakazane mają być: nadmierne wyróżnianie określonych możliwości wyboru, wielokrotne żądanie dokonania wyboru już dokonanego oraz utrudnianie rezygnacji z usługi w porównaniu z jej subskrypcją.

Rozszerzone informacje przedkontraktowe

Nowe brzmienie art. 39 UPK, wprowadzane przez art. 1 pkt 8 projektu, porządkuje i rozszerza informacje przekazywane przed zawarciem na odległość umowy o usługę finansową. Informacje mają być przekazane jasno, zrozumiale, ze wskazaniem zamiaru zawarcia umowy i w czasie umożliwiającym konsumentowi zapoznanie się z nimi.

Jeżeli informacje zostaną przekazane krócej niż jeden dzień przed zawarciem umowy, przedsiębiorca będzie musiał przekazać na trwałym nośniku przypomnienie o prawie odstąpienia i sposobie jego wykonania w terminie od 1 do 7 dni od zawarcia umowy – projektowany art. 39 ust. 3b UPK.

Na wyraźne żądanie konsumenta informacje trzeba będzie przekazać w formacie odpowiednim i dostępnym dla osób z niepełnosprawnościami – projektowany art. 39 ust. 3a UPK. Konsument będzie mógł także żądać zmiany środka komunikacji online, jeżeli zmiana nie jest wyłączona umową i odpowiada charakterowi usługi – projektowany art. 39 ust. 4 UPK.

Prawo odstąpienia i ciężar dowodu

Projekt utrzymuje co do zasady 14-dniowy termin odstąpienia od umowy o usługę finansową zawartej na odległość, ale przewiduje 30 dni dla umów dotyczących dobrowolnego indywidualnego produktu emerytalnego – projektowany art. 40 ust. 1 UPK, art. 1 pkt 10 projektu.

Jeżeli konsument nie otrzyma określonych informacji przedkontraktowych, termin może rozpocząć się dopiero po ich otrzymaniu, a w określonych przypadkach prawo odstąpienia wygaśnie po 12 miesiącach i 14 dniach. Projektowany art. 39c UPK przesądza, że ciężar dowodu wykonania obowiązków informacyjnych i udzielenia wyjaśnień spoczywa na przedsiębiorcy.

Rozmowy telefoniczne i działanie w imieniu innego przedsiębiorcy

Art. 1 pkt 6 projektu zmienia art. 20 UPK. Jeżeli przedsiębiorca kontaktuje się z konsumentem z wykorzystaniem telefonii głosowej w celu zawarcia umowy na odległość, na początku rozmowy będzie musiał poinformować o tym celu oraz podać swoje dane identyfikacyjne i dane podmiotu, w imieniu którego wykonuje połączenie.

Jeżeli umowa jest zawierana w imieniu innego przedsiębiorcy, projektowany art. 39 ust. 1a UPK nakazuje przekazać konsumentowi także dane tego przedsiębiorcy – art. 1 pkt 8 projektu.

Usługi dodatkowe

Projektowany art. 39a UPK wymaga przekazania informacji o głównych cechach usługi dodatkowej, skutkach jej zawarcia, skutkach opóźnienia w płatności oraz warunkach odstąpienia albo rozwiązania umowy dodatkowej. Informacja ma wskazywać, czy odstąpienie lub rozwiązanie jest możliwe od każdej umowy oddzielnie.

Projektowane zmiany art. 40 UPK przewidują także szczególne zasady rozliczeń po odstąpieniu oraz ograniczenia pobierania wynagrodzenia, jeżeli przedsiębiorca nie wykazał przekazania wymaganych informacji albo rozpoczął świadczenie przed upływem terminu bez wyraźnego żądania konsumenta.

Planowane wejście ustawy w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

2.5. Projekt Rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 19 sierpnia 2026 r. w sprawie wzorów pełnomocnictwa szczególnego i pełnomocnictwa do doręczeń oraz wzorów zawiadomienia o zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu tych pełnomocnictw

Status: Opiniowanie – 24 sierpnia 2026 r.

Źródło: legislacja.gov.pl/projekt/12413800/katalog/13222408#13222408

Projektowane rozporządzenie zastąpi rozporządzenie z 9 października 2024 r. i zmieni wzory: pełnomocnictwa szczególnego PPS-1, pełnomocnictwa do doręczeń PPD-1 oraz zawiadomień OPS-1 i OPD-1. Zmiany są związane przede wszystkim z nowelizacją Ordynacji podatkowej, która ma wejść w życie 1 października 2026 r.

Co konkretnie się zmienia?

Najważniejsze zmiany wynikają z nowelizacji Ordynacji podatkowej i są odzwierciedlone w nowych formularzach. Projekt nie tworzy nowej procedury podatkowej, lecz dostosowuje wzory dokumentów do zmienionych zasad ustanawiania pełnomocników i doręczania pism.

1. Możliwość ustanowienia pełnomocnika szczególnego przez osobę niebędącą stroną. Po zmianie mocodawcą może być także osoba, która nie jest stroną postępowania, ale została wezwana na podstawie art. 155 § 1 Ordynacji podatkowej do złożenia wyjaśnień lub przedłożenia dokumentów. Podstawa: art. 138a § 6 Ordynacji podatkowej oraz nowe objaśnienie w formularzu PPS-1 i OPS-1.
2. Usunięcie rubryk „Adres elektroniczny”. Z formularzy PPS-1, PPD-1, OPS-1 i OPD-1 zostaną usunięte pola przeznaczone na adres elektroniczny mocodawcy, pełnomocnika i pełnomocnika dalszego. Nie oznacza to zniesienia obowiązku posiadania adresu do doręczeń elektronicznych przez profesjonalnych pełnomocników; obowiązek ten wynika z art. 9 ust. 1 pkt 1–3 ustawy o doręczeniach elektronicznych.
3. Wyraźne wskazywanie krajowego adresu do doręczeń. W związku ze zmianą art. 138c § 1 Ordynacji podatkowej każdy pełnomocnik wskazuje w pełnomocnictwie adres do doręczeń w kraju. Ma to znaczenie także wtedy, gdy doręczenie elektroniczne okaże się niemożliwe; art. 145 § 2 Ordynacji podatkowej przewiduje wówczas doręczenie na wskazany adres krajowy.
4. Uchylenie art. 145 § 2a Ordynacji podatkowej. Z formularzy usunięto objaśnienia odnoszące się do dotychczasowych szczególnych zasad wskazywania adresu przez określonych pełnomocników i nierezydentów. Jest to konsekwencja zmian w art. 138c § 1.
5. Ograniczenie możliwości udzielania dalszego pełnomocnictwa. Formularze doprecyzują, że dalszego pełnomocnictwa może udzielić wyłącznie adwokat, radca prawny albo doradca podatkowy, a pełnomocnikiem dalszym może być również wyłącznie osoba należąca do jednej z tych grup. Podstawą formularzową jest nowe objaśnienie w PPS-1, PPD-1, OPS-1 i OPD-1.

6. Nowe pola wyboru przy numerze wpisu pełnomocnika. Formularze będą zawierały odrębne pola „adwokat”, „radca prawny” i „doradca podatkowy”. Pozwoli to wskazać, z której listy pochodzi numer wpisu i ułatwi jego automatyczną weryfikację w e-Urzędzie Skarbowym.

Planowane wejście rozporządzenia w życie z dniem 1 października 2026 r.

2.6. Projekt Rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 5 sierpnia 2026 r. w sprawie dokonywania przez fundusz inwestycyjny zamknięty lokat, których przedmiotem są instrumenty pochodne oraz niektóre prawa majątkowe

Status: Komisja Prawnicza – 20 sierpnia 2026 r.

Źródło: legislacja.gov.pl/projekt/12411857/katalog/13211955#13211955

Projekt zastąpi rozporządzenie z dnia 30 kwietnia 2013 r. Zasadniczo utrzymuje dotychczasowy model, ale zmienia sposób traktowania ryzyka kontrahenta: limity mają dotyczyć instrumentów pochodnych nierozliczanych przez CCP, a nie wszystkich niewystandaryzowanych instrumentów pochodnych.

§ 1 projektu - rozporządzenie ma określać pięć grup zagadnień: warunki lokowania aktywów FIZ w niewystandaryzowane instrumenty pochodne, warunki zajmowania pozycji w lokatach wskazanych w art. 145 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy, sposób ustalania i maksymalną wartość ryzyka kontrahenta z transakcji dotyczących instrumentów pochodnych nierozliczanych przez CCP, sposób wyznaczania oraz wartość maksymalnego zaangażowania FIZ w tych lokatach, a także warunki dla indeksów stanowiących bazę instrumentów pochodnych. Projekt dotyczy funduszy inwestycyjnych zamkniętych, w tym – zgodnie z § 2 pkt 1 projektu – odpowiednio subfunduszy FIZ z wydzielonymi subfunduszami.

Co konkretnie się zmienia?

Najważniejsza zmiana ma charakter zakresowy i dotyczy reżimu ryzyka kontrahenta. Zgodnie z § 1 pkt 3, § 4 ust. 1 i § 5 ust. 1 projektu obowiązek ustalania ryzyka kontrahenta oraz limity tego ryzyka będą odnosić się do instrumentów pochodnych nierozliczanych przez CCP.

W porównaniu z dotychczasowym podejściem projekt odchodzi od obejmowania tym szczególnym reżimem wszystkich niewystandaryzowanych instrumentów pochodnych. Jeżeli transakcja jest rozliczana centralnie przez CCP, nie będzie objęta projektowanymi limitami ryzyka kontrahenta. Zmiana wynika z art. 154 ust. 6 pkt 3 ustawy w brzmieniu nadanym przez art. 9 pkt 4 ustawy zmieniającej z dnia 31 lipca 2026 r.; uzasadnienie projektu wskazuje, że centralne rozliczenie ogranicza ryzyko niewypłacalności kontrahenta.

Co pozostaje bez zasadniczej zmiany

Limity 20% i 10% nie są nowymi wartościami. Nadal wynoszą odpowiednio 20% wartości aktywów funduszu dla banku krajowego, banku zagranicznego lub instytucji kredytowej oraz 10% dla innego kontrahenta, ale po zmianie będą dotyczyć transakcji objętych projektem, czyli instrumentów nierozliczanych przez CCP – § 5 ust. 1 projektu.

Przy każdej transakcji trzeba będzie jednoznacznie ustalić, czy podlega ona centralnemu rozliczeniu przez CCP. Od tej kwalifikacji będzie zależało, czy transakcja zostanie uwzględniona

w limicie ryzyka kontrahenta 20% albo 10%. Nie należy jednak traktować tego jako generalnego zwolnienia z pozostałych limitów i procedur kontroli ryzyka.

Projektowane rozporządzenie nie ma jeszcze ustalonej daty wejścia w życie.

2.7. Projekt Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 września 2026 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2027 r.

Status: Przekazano do Rady Ministrów – 7 września 2026 r.

Źródło: legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12414305

Projekt rozporządzenia zakłada, iż od 1 stycznia 2027 r. minimalne wynagrodzenie za pracę wynosić będzie 4950 zł brutto miesięcznie, a minimalna stawka godzinowa dla umów cywilnoprawnych objętych ustawą – 32,30 zł brutto.

Planowane wejście rozporządzenia w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

2.8. Projekt Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 września 2026 r. w sprawie progów uznania incydentu za poważny

Status: Opiniowanie – 9 września 2026 r.

Źródło: legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12414401

Projektowane rozporządzenie określi szczegółowe progi, po których przekroczeniu incydent będzie klasyfikowany jako „poważny” w poszczególnych sektorach i podsektorach. Nie tworzy ono samodzielnie całego obowiązku raportowania: podstawą obowiązku klasyfikacji i zgłoszenia jest ustawa o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, a projekt rozporządzenia ma dostarczyć wartości i kryteriów potrzebnych do zastosowania tej ustawy.

Co dokładnie wprowadza projekt?

§ 1 projektu określa progi uznania incydentu za poważny według rodzaju zdarzenia w sektorach i podsektorach wskazanych w załącznikach nr 1 i 2 do ustawy, z wyłączeniem progów ustalonych bezpośrednio przez Komisję Europejską. Szczegółowe wartości i kryteria mają znajdować się w załączniku do rozporządzenia.

Z uzasadnienia projektu wynika, że dotychczasowy akt ma obowiązywać przejściowo, nie dłużej niż 12 miesięcy od wejścia w życie ustawy zmieniającej, a bezwzględny obowiązek zgłaszania incydentów poważnych ma być związany z okresem dostosowawczym wskazanym w uzasadnieniu projektu, tj. do 3 kwietnia 2027 r.

Jak ustalany będzie próg?

Zgodnie z art. 11 ust. 4 ustawy oraz załącznikiem do projektu kryterium może dotyczyć: liczby użytkowników dotkniętych zakłóceniem, czasu oddziaływania na usługę, zasięgu geograficznego albo innych czynników charakterystycznych dla sektora lub podsektora. Uzasadnienie projektu przyjmuje, że spełnienie jednego z progów wystarczy do zakwalifikowania zdarzenia jako incydentu poważnego, niezależnie od pozostałych wartości w danym wierszu tabeli.

Progi wynikające bezpośrednio z prawa Unii Europejskiej

Projekt nie określa progów dla części podmiotów, jeżeli zostały one ustalone przez Komisję Europejską. Dotyczy to m.in. dostawców usług DNS, rejestrów nazw TLD, dostawców chmury obliczeniowej, centrów przetwarzania danych, sieci dostarczania treści, usług zaufania, usług zarządzanych, internetowych platform handlowych, wyszukiwarek internetowych i platform usług sieci społecznościowych.

W tym zakresie należy uwzględnić art. 23 ust. 11 dyrektywy (UE) 2022/2555 oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/2690 z 17 października 2024 r.

Dla sektora bankowości i infrastruktury rynków finansowych uzasadnienie projektu odsyła do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/1772 z 13 marca 2024 r., wydanego na podstawie rozporządzenia DORA.

Najważniejsze terminy ustawowe po zakwalifikowaniu incydentu

Obowiązek	Podstawa prawna	Termin
Wczesne ostrzeżenie o incydencie poważnym	art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy o KSC	niezwłocznie, nie później niż w ciągu 24 godzin od wykrycia
Zgłoszenie incydentu poważnego	art. 11 ust. 1 pkt 4a ustawy o KSC	niezwłocznie, nie później niż w ciągu 72 godzin od wykrycia
Sprawozdanie okresowe	art. 11 ust. 1 pkt 4b ustawy o KSC	na wniosek właściwego CSIRT sektorowego
Sprawozdanie końcowe	art. 11 ust. 1 pkt 4c ustawy o KSC	nie później niż w ciągu miesiąca od zgłoszenia z art. 11 ust. 1 pkt 4a

Planowane wejście rozporządzenia w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2.9. Projekt Rozporządzenia Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 5 sierpnia 2026 r. w sprawie zawierania przez specjalistyczny fundusz inwestycyjny otwarty umów, których przedmiotem są instrumenty pochodne

Status: Komisja Prawnicza – 18 sierpnia 2026 r.

Źródło: legislacja.gov.pl/projekt/12411856/katalog/13211912#13211912

Projekt ma zastąpić obowiązujące rozporządzenie z 20 lipca 2017 r. i co do zasady zachowuje dotychczasowy model regulacji. Jest następstwem zmiany art. 116d pkt 6 i 10 ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi. W upoważnieniu ustawowym zastąpiono pojęcie „niewystandaryzowanych instrumentów pochodnych” pojęciem „instrumentów pochodnych nierozliczanych przez CCP”, a także zmieniono zakres regulacji dotyczącej indeksów bazowych.

Ryzyko kontrahenta – nowe ujęcie

Fundusz zawierający transakcje dotyczące instrumentów pochodnych nierozliczanych przez CCP będzie ustalał wartość ryzyka kontrahenta jako wartość niezrealizowanego zysku z tych transakcji. Przy obliczeniach nie uwzględnia się opłat ani świadczeń ponoszonych przy zawarciu transakcji, w szczególności premii zapłaconej przy zakupie opcji – § 6 ust. 1-3 projektu.

Jeżeli fundusz zawarł z tym samym kontrahentem kilka transakcji na podstawie odpowiedniej umowy ramowej, ryzyko będzie mogło być ustalane z uwzględnieniem dodatniej różnicy między niezrealizowanymi zyskami i stratami na tych transakcjach. Warunkiem będzie spełnienie wymogów dotyczących rozliczenia wszystkich transakcji w ramach jednej kwoty netto oraz skutków niewypłacalności strony – § 6 ust. 4 pkt 1-4 projektu.

Limity ryzyka kontrahenta – § 7 projektu

Rodzaj funduszu	Kontrahent będący instytucją kredytową lub bankiem	Pozostali kontrahenci
SFIO stosujący zasady i ograniczenia inwestycyjne FIO	10% wartości aktywów funduszu	5% wartości aktywów funduszu
SFIO stosujący zasady i ograniczenia inwestycyjne FIZ	20% wartości aktywów funduszu	10% wartości aktywów funduszu

Wartość ryzyka może zostać pomniejszona o wartość odpowiedniego zabezpieczenia, jeżeli zabezpieczenie jest ustanawiane i wyceniane zgodnie z warunkami określonymi w § 7 ust. 2-3 projektu. Dotyczy to w szczególności zabezpieczeń w środkach pieniężnych, zbywalnych papierach wartościowych lub instrumentach rynku pieniężnego.

Ekspozycja i limity inwestycyjne

Maksymalne zaangażowanie funduszu w instrumenty pochodne oraz – w przypadku SFIO stosującego zasady FIZ – w określone lokaty będzie wyznaczane w każdym dniu roboczym, co najmniej raz dziennie, przy zastosowaniu metody określonej w § 8 ust. 1 projektu i art. 8 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 231/2013.

Zaangażowanie nie będzie mogło przekroczyć maksymalnego limitu ekspozycji AFI, pomniejszonego o inne pozycje wpływające na zwiększenie tej ekspozycji – § 8 ust. 2 projektu oraz art. 48c ust. 3 ustawy. Przy stosowaniu limitów inwestycyjnych trzeba będzie nadal uwzględniać wpływ pozycji w instrumentach pochodnych na ekspozycję wobec emitenta, waluty lub innych aktywów bazowych, zgodnie z § 9-11 projektu.

Indeksy bazowe

Projekt porządkuje zasady dotyczące indeksów stanowiących bazę instrumentów pochodnych. Dla funduszu stosującego zasady i ograniczenia inwestycyjne FIO indeks powinien m.in. odpowiednio rozpraszać ryzyko, być miarodajnym wskaźnikiem rynku, podlegać regularnej weryfikacji oraz mieć publicznie dostępny skład, wartość i metodologię obliczania – § 13 i § 14 projektu.

Indeks powinien być ustalany przez wyspecjalizowany i niezależny podmiot. Jeżeli podmiot ustalający indeks należy do tej samej grupy kapitałowej co towarzystwo lub zarządzający z UE, konieczne będzie stosowanie odpowiednich procesów zarządzania konfliktem interesów.

W przypadku SFIO stosującego zasady i ograniczenia inwestycyjne FIZ projekt dopuszcza jako bazę instrumentu m.in. indeksy oparte na instrumentach notowanych na rynkach zorganizowanych w określonych państwach oraz indeksy spełniające szczegółowe warunki dywersyfikacji, reprezentatywności, płynności i publicznej dostępności zasad konstrukcji – § 15 projektu.

Projekt zawiera również wykaz indeksów, które mogą stanowić bazę instrumentów pochodnych, w tym m.in. DAX, CAC40, FTSE100, NASDAQ, S&P500, Nikkei225, WIG20, WIG20TR i mWIG40. Wykaz stanowi załącznik do projektu, wydany na podstawie § 1 pkt 10 projektu.

Projektowane rozporządzenie nie ma jeszcze ustalonej daty wejścia w życie.

3. Komunikaty, wydarzenia i stanowiska organów nadzoru

3.1. Działalność nadzorcza Komisji Nadzoru Finansowego:

3.1.1. Dane miesięczne OFE - lipiec 2026 roku

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego informuje, że w serwisie internetowym dostępne są Dane miesięczne OFE za lipiec 2026 roku.

Źródło: www.knf.gov.pl/dane_i_opracowania?articleId=99458&p_id=18

3.1.2. Biuletyn Kwartalny. Rynek OFE 2/2026

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego informuje, że w serwisie internetowym dostępny jest Biuletyn Kwartalny. Rynek OFE.

Źródło: www.knf.gov.pl/dane_i_opracowania?articleId=99581&p_id=18

3.1.3. Informacje o rynku IKZE według stanu na 30 czerwca 2026 roku

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego informuje, że w serwisie internetowym dostępna jest Informacja o rynku IKZE według stanu na dzień 30 czerwca 2026 roku.

Źródło: www.knf.gov.pl/dane_i_opracowania?articleId=99573&p_id=18

3.1.4. Informacje o rynku IKE według stanu na 30 czerwca 2026 roku

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego informuje, że w serwisie internetowym dostępna jest Informacja o rynku IKE według stanu na dzień 30 czerwca 2026 roku.

Źródło: www.knf.gov.pl/dane_i_opracowania?articleId=99574&p_id=18

3.2. PFR Portal PPK: Biuletyn miesięczny Pracowniczych Planów Kapitałowych

W serwisie internetowym PFR Portal PPK dostępny jest Biuletyn Pracowniczych Planów Kapitałowych za sierpień 2026 r.

Źródło: www.mojeppk.pl/pliki/repozytorium-plikow/materialy-do-pobrania/pdf/Biuletyn-PPK-08-2026_-58-.pdf

Kontakt

Jeżeli nie chcą Państwo otrzymywać tego typu korespondencji w przyszłości, prosimy o przekazanie takiej informacji na adres dsm@finat.pl
